

Ignacy Dec

Symposium ku uczczeniu 50-lecia święceń kapłańskich Jana Pawła II (Kraków, PAT, 15-16.10.1996)

Wrocławski Przegląd Teologiczny 4/2, 153-154

1996

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

uwzględniając lokalne zwyczaje wprowadza reformę liturgiczną w granicach metropolii katowickiej.

W słowie kończącym Sympozjum bp Wacław Świerżawski poinformował o tworzeniu na bazie informatora dawnej Komisji Liturgicznej Episkopatu Polski nowego czasopisma „Anamnesis”, którego zadaniem byłoby m.in. propagowanie katechumenatu w diecezjach polskich.

ks. Stanisław Araszczuk

SYMPOZJUM KU UCZCZENIU
50-LECIA ŚWIĘCEŃ KAPŁAŃSKICH JANA PAWŁA II
(KRAKÓW, PAT, 15-16.10.1996)

Rok 1996 upływał w Kościele katolickim pod znakiem złotego jubileuszu kapłaństwa Ojca Świętego Jana Pawła II. Cały Kościół wraz z Janem Pawłem II zanosił w tym czasie do Boga dziękczynne modły za dar kapłaństwa otrzymany 50 lat temu przez obecnego papieża Jana Pawła II. W dniach jubileuszu, oprócz modlitwy dziękczynno-błagalnej, znalazły się w wielu środowiskach kościelnych inne dary, które złożono w hołdzie Najwyższemu Kapłanowi w Kościele. Wśród tych darów godne odnotowania jest sympozjum naukowe zorganizowane przez Papieską Akademię Teologiczną w Krakowie. Odbyło się ono w dniach od 15 do 16 października 1996 r. i podjęło temat: „Kapłaństwo służebne w życiu i nauczaniu Jana Pawła II”. Po słowach powitania skierowanych do uczestników przez dziekana Wydziału Teologicznego PAT, ks. prof. Łukasza Kamykowskiego, otwarcia sympozjum dokonał ks. kard. Franciszek Macharski, Wielki Kanclerz PAT. W swoim słowie uwydatnił potrzebę podjęcia refleksji nad tajemnicą kapłaństwa w życiu i nauczaniu Ojca Świętego

Obradom przedpołudniowym w pierwszym dniu przewodniczył ks. bp Jan Szkołoń, biskup pomocniczy metropolity krakowskiego. W sesji dopołudniowej wykłady wygłosili: ks. prof. Stanisław Nagy – „Droga do kapłaństwa i jego przeżywanie przez Karola Wojtyłę”; ks. abp Stanisław Nowak – „Styl kapłaństwa Jana Pawła II w jego posłudze apostołskiej”; dr Jan Galarowicz – „Filozoficzne inspiracje idei kapłaństwa u Jana Pawła II” oraz ks. prof. Jan Dyduch – „Rada kapłańska archidiecezji krakowskiej – wyraz praktyczny wizji prezbyterium u kard. Karola Wojtyły”.

Wykład pierwszy zawierał nie tylko obiektywne treści dotyczące drogi do kapłaństwa Jana Pawła II, ale miał charakter świadectwa złożonego o Papieżu przez jednego z jego najbliższych współpracowników i przyjaciół. Metropolita częstochowski, prezentując styl kapłaństwa Jana Pawła II, uwydatnił następujące rysy charakterystyczne dla posługi obecnego Papieża: zanurzenie w modlitwę, proegzystencja wobec ludzi, uniwersalizm apostołski, otwarcie na kulturę, maryjność. Dr Jan Galarowicz odsłonił filozoficzne zaplecze przeżywania kapłaństwa przez

Jana Pawła II. Podkreślił jego wierność tradycji i równoczesne otwarcie się na współczesność. Czwarty wykład, wygłoszony przez ks. prof. J. Dyducha, ukazał ideę Rady Kapłańskiej archidiecezji krakowskiej, wyrosłej z doświadczeń Soboru Watykańskiego II, omówił jej zadania i działalność.

W godzinach popołudniowych uczestnicy sympozjum podjęli pracę w siedmiu zespołach roboczych. Stworzono następujące grupy tematyczne: bibliistyka, duchowość, filozofia, historia, liturgia, teologia moralna i teologia pastoralna. W sumie wygłoszono w sekcjach 23 komunikaty, związane tematycznie z wiodącym tematem sympozjum.

W drugim dniu obrad sesji przedpołudniowej przewodniczył ks. prof. Ignacy Dec z Papieskiego Fakultetu Teologicznego we Wrocławiu. W programie znalazły się trzy wykłady. Ks. dr Jan Szczurek mówił na temat teologii kapłaństwa w Listach wielkokwartkowych Jana Pawła II. W wykładzie uwydatnił główne zagadnienia dogmatyczne i moralno-ascetyczne tychże Listów. Wykład drugi na temat: „Liturgia osią duchowości kapłańskiej w nauczaniu Jana Pawła II”, wygłosił ks. bp Wacław Świerzewski, biskup sandomierski. Sprecyzował w nim pojęcie duchowości, uwydatnił rys trynitarny, chrystocentryczny, eklezjalny i ofiarniczy duchowości kapłana. Ostatni wykład wygłosił bp Tadeusz Pieronek, sekretarz generalny Konferencji Episkopatu. Zaprezentował w nim zagadnienie recepcji papieskiej nauki o kapłaństwie w polskim Kościele. W przedłożeniu tematu uwzględnił płaszczyznę formacji kapłańskiej oraz płaszczyznę relacji kapłanów do świata, do spraw gospodarczych i politycznych. Po wszystkich referatach miała miejsce ożywiona dyskusja. Największe zainteresowanie wywołał wykład bpa Pieronka. On też udzielił interesujących odpowiedzi na czynione uwagi i stawiane pytania.

Po pierwsze obiadowej miało miejsce podsumowanie prac zespołów roboczych oraz oficjalne zakończenie sympozjum, którego dokonał ks. prof. Adam Kubiś, rektor Akademii.

Sympozjum krakowskie znalazło jeszcze dopełnienie we Mszy św. koncelebrowanej w intencji Ojca Świętego w katedrze na Wawelu pod przewodnictwem kard. Franciszka Macharskiego. Liturgię sprawowano dokładnie w osiemnastą rocznicę wyboru kard. Karola Wojtyły na Stolicę św. Piotra w Rzymie. W homilii Ks. Kardynał uwydatnił główne rysy osobowości i pontyfikatu Jana Pawła II. Warto tu może wspomnieć o pewnym szczególe, który kaznodzieja zamieścił w swojej homilii. Szczegół jest związany z 900-leciem śmierci św. Stanisława, obchodzonym w roku 1979. Na tę okoliczność, kilka miesięcy wcześniej, napisał ówczesny kardynał krakowski Karol Wojtyła poemat pt. „Stanisław”. Tekst tego poematu wręczył Jan Paweł II swojemu następcy na stolicy biskupiej św. Stanisława w Krakowie – arcybiskupowi Franciszkowi Macharskiemu w czasie uroczystości jego święceń biskupich w dniu 6 stycznia 1979 r. w Rzymie. W końcowym fragmencie tego poematu jest powiedziane biskupowi Stanisławowi, że króla Bolesława nie nawróci biskupie słowo, ale nawróci go biskupia krew. Było to wskazanie, że przepowiadane słowo trzeba potwierdzać ofiarą, cierpieniem, a nawet męczeńską śmiercią.

ks. Ignacy Dec